

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

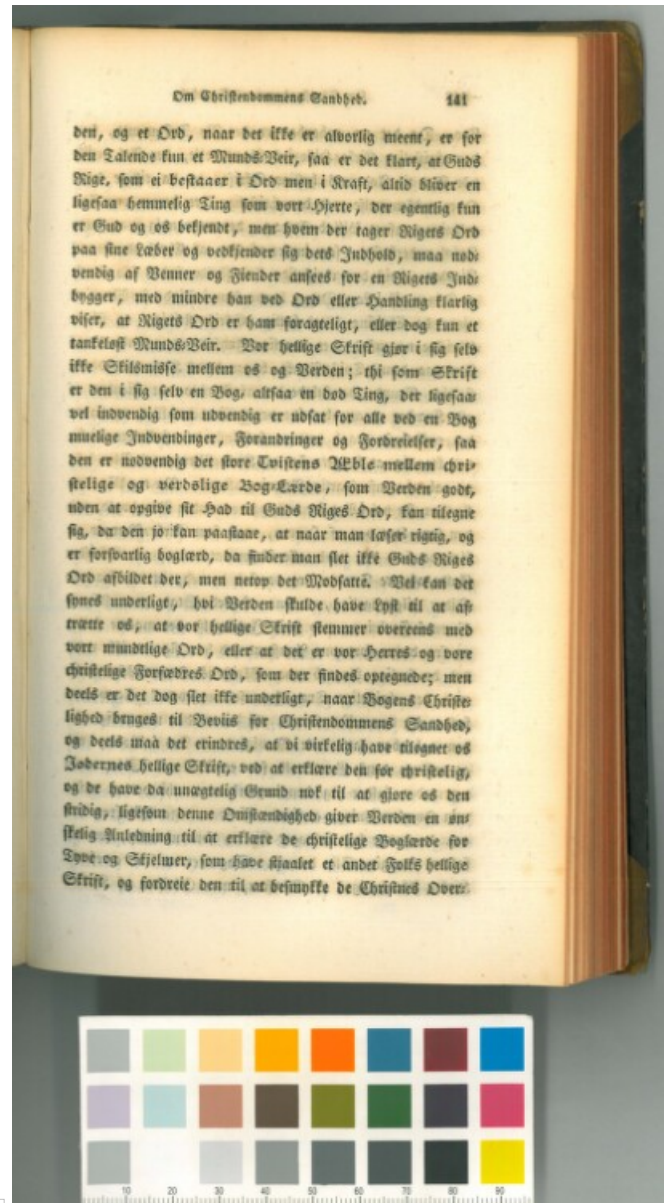
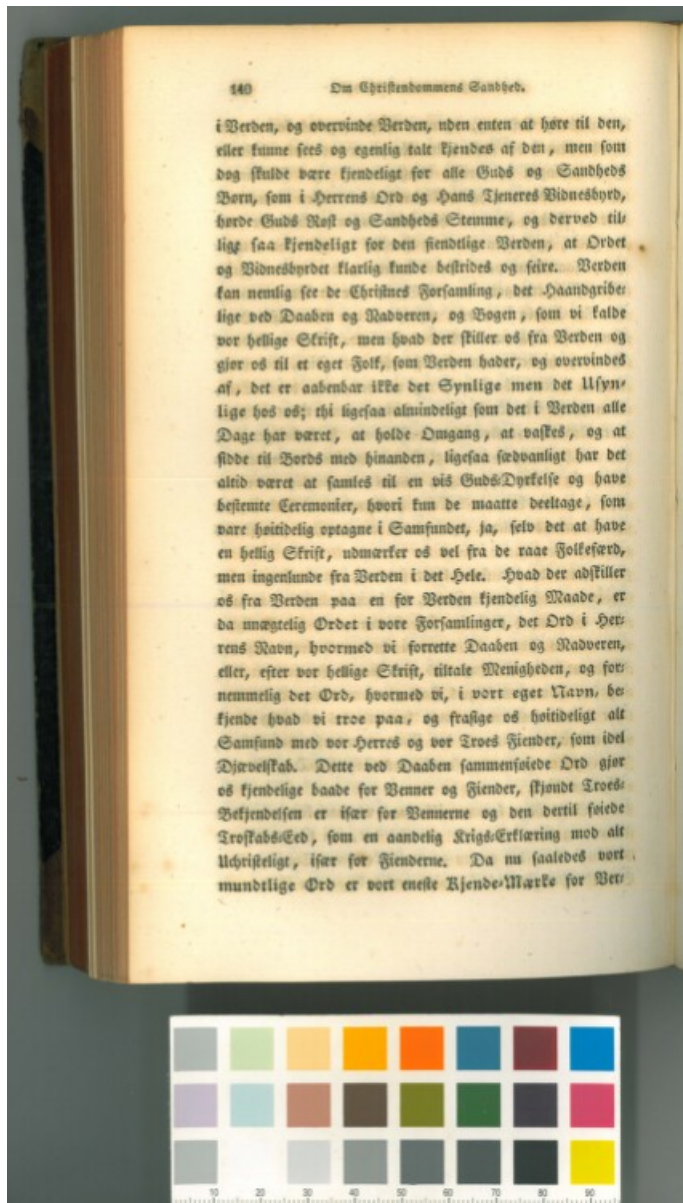
Titel: Udrag fra Om Christendommens Sandhed

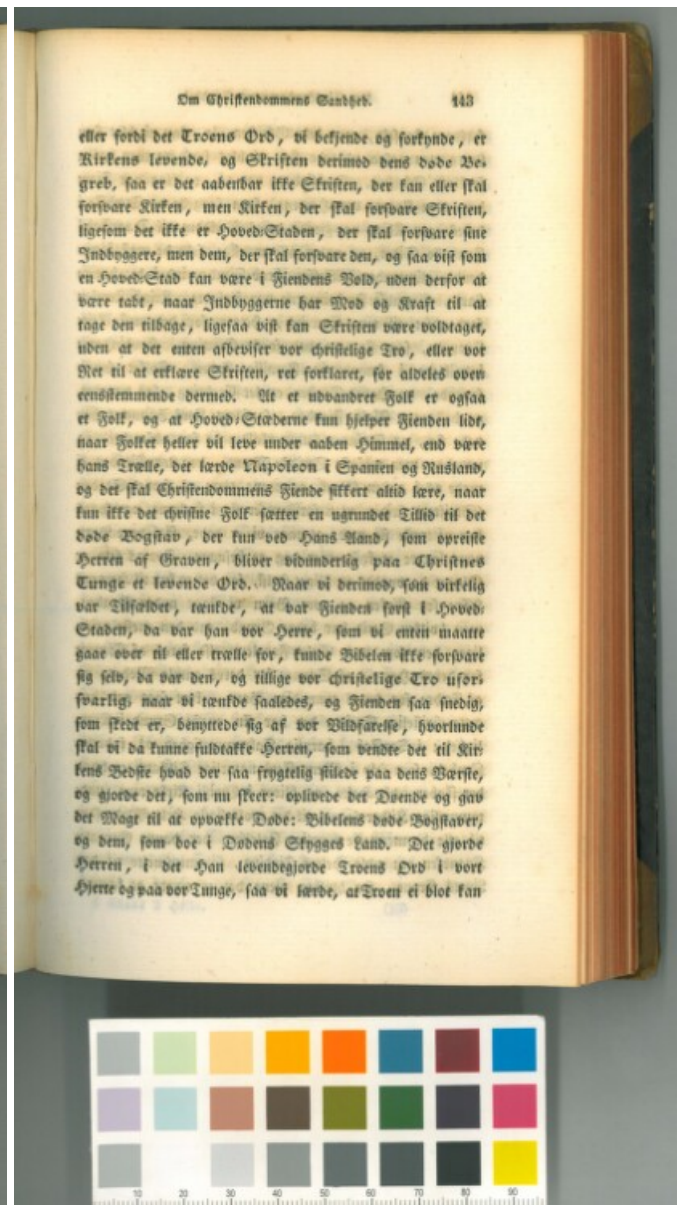
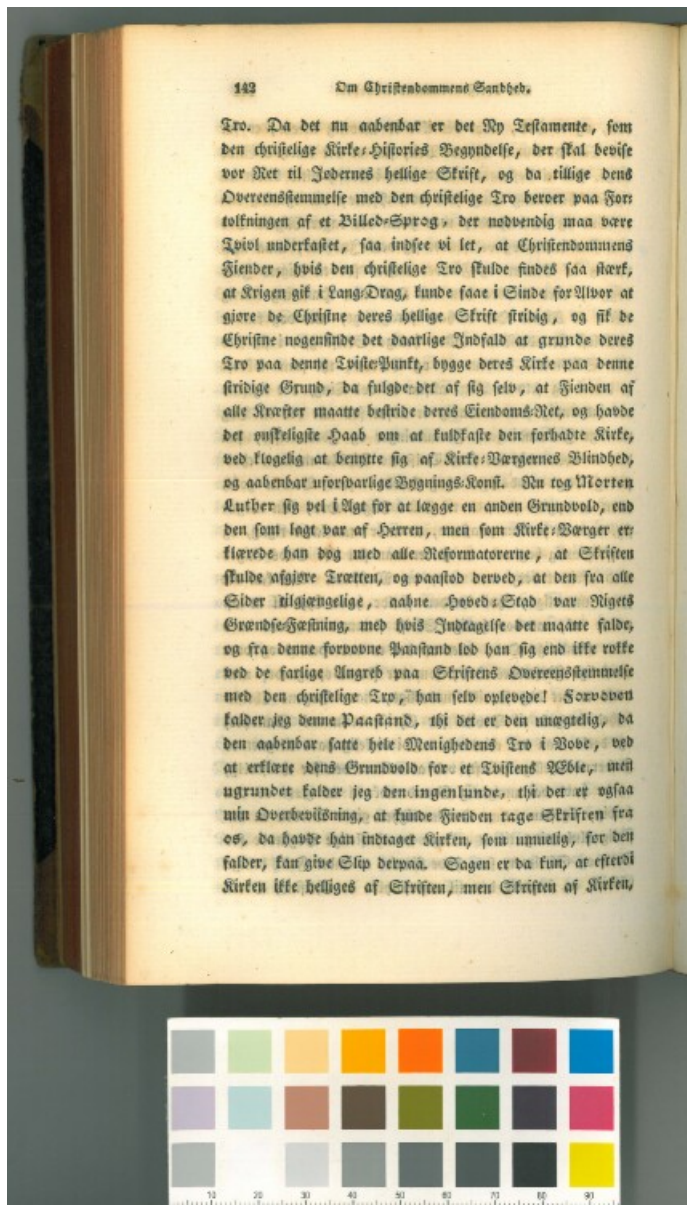
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 139. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1826_444_2-txt-shoot-idm1140/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

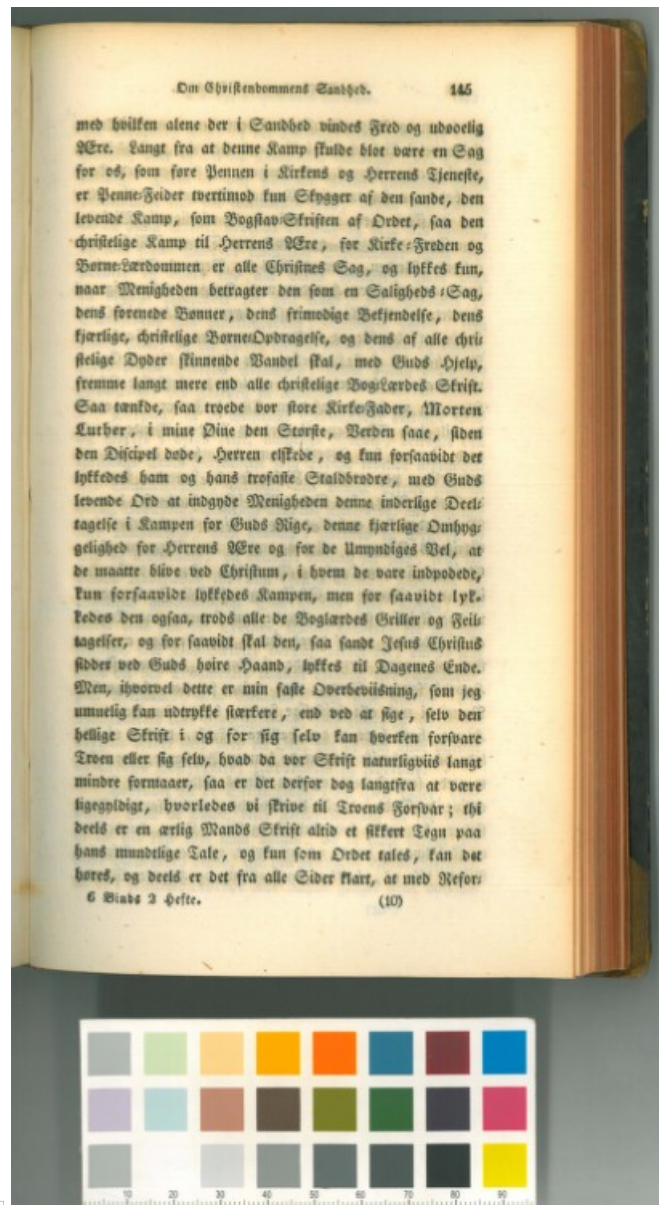
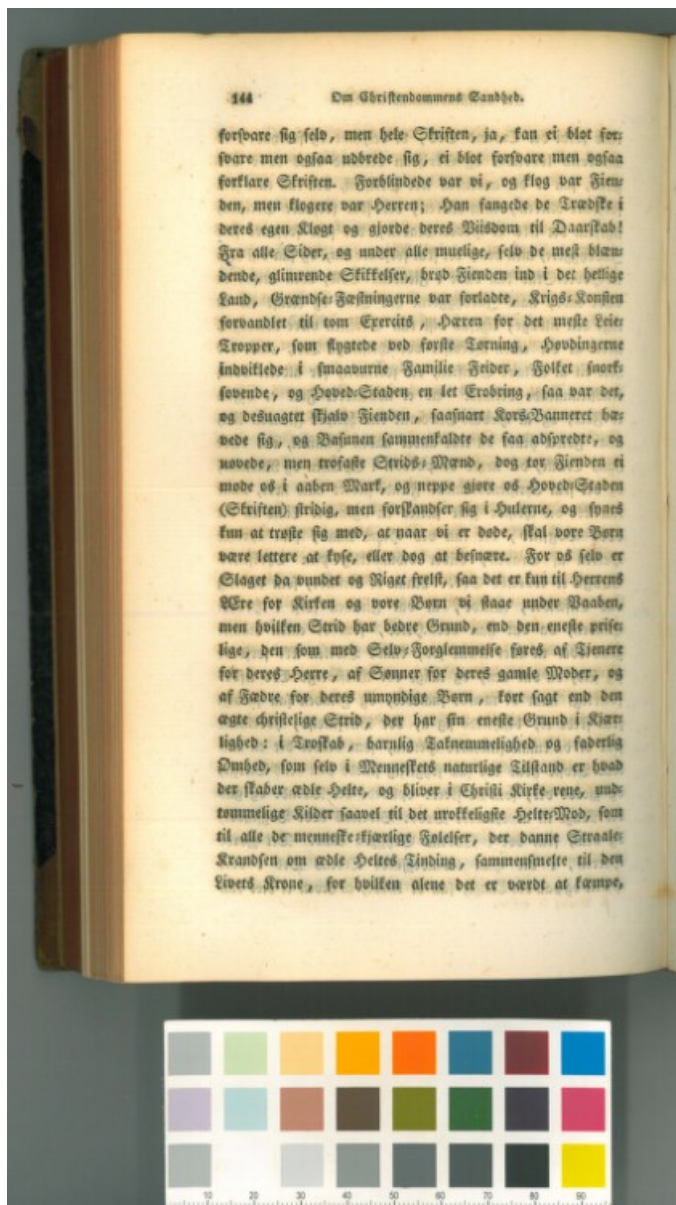
Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

mationen og Bogtrykker-Konsten begynder et nyt Tidrum, ligesaa vel i Kirkens som i Verdens Historie, et Tids-Rum, hvori Penen kappes med Tungen, og stræber med Konst at bede paa sin naturlige Mangel: Mangelen af Liv, eller dog at skjule den, ved ubstrakt og uforstignelig Diefning paa Tanke-Gangen, og derved paa Tungen i Kirken saa vel som i Verden. Herved stiles fra Verdens Side aabenbar paa at gjøre Hovedet med Tungen uafhængigt af Hjertet, saa det ikke længer skal være vort Liv, vi i Ordet stræbe at udtrække og forklare, men kun vore Tanker og Begreber, det eneste Sandlige, der lader sig klart beskrive, vi omtale og sendelæmme, og lade de christelige Skrifts Kloge sig im henvende af denne Tidens Strøm, saa ogsaa de vil gjøre Skriften til Ordets Rilde, sjønde vi alle ved, den er kun Ordets Tegn, da arbeide de, om end uvinterlig, paa at flette Kirken fra de Levendes Land til de Dødes Rige, saa Sinds Rige bliver baade for dem og Menigheden kun et helligt Skjog-Rige, hvori Ordet, som Skriftens Skjog, aaler og næret kun Skjoggen af de Christnes Tro og Haab og Kjærlighed. Om vi derfor end ikke ellers tiltroede vor Skrift nogen christelig Hund, maatte vi dog skrive, for at nedbryde den Doctrin paa Kraften af Bogstaver, og af deres Ord, der tale som en Bog, men vi maatte være blinde et blot for den menneskelige Hoveds færegne Tard, men ogsaa for den uherdige Røtte, vi med alle christelige Lærere, baade for Hoved og Hjerte, have hørt af den hellige Skrift, derfor vi ikke lode os overbevise om, at de samme Bogstaver, der, betragtede som Ordets og Livets Tegn, langt fra at oplyse de Døde, dræbe de Levende, at de samme Bogstaver, betragtede som Ordets og Livets Tegn, baade kan og skal fragtig minde os om Ordet, og i et klart Skjog-Billede vise os, hvilkens Tanke-Gang og Handes-Maade

der nødvendig følger af det christelige Lids tiltrægende Virksomsomhed, eller af det ny Menneskes aandelige Vægt og Udvikling. Hertil er den staaende Skrift aabenbar langt bekvemmere end det fortløbende Ord, derfor gav Herren os en hellig Skrift, hvorpaa vi Dag og Nat skal grunde, og som skalde gjøre de christelige Skrifts-Kloge langt bog-lærere og visere end alle deres Fiender, gjøre dem til dygtige Redskaber for den Land, der ligesaa vel et Sandhedens som Kjærlighedens, ligesaa vel Lysets, som Livets Land, og vil derfor christne baade Hoved og Hjerte, forvandlerende Herrens Menighed, under viselig beregnede Fremstred, fra Klarhed til Klarhed!

Derpaa, at de christelige Skrifts-Kloge betragte Ord og Skrift i deres rette, naturlige Forhold, betragte den christelige Troes-Besjættelse som Troens levende uforanderlige Grund-Begreb, betragte den hellige Skrift som en hellig, troværdig, christelig, aandelig Kirke-Bog, alle Christne lige mundaarlig, men gavnlig i Forhold til Graden af Tro og Opløsning, og betragte endelig sig selv, som levende Redskaber for den hellige Land, Faderens og Sønnens guddommelige Etat: holder paa Jorden, der vokter eens paa alle Troende, sjønde Gaverne ere saa forskellige, som Dag-Værket, derpaa betror det, om de skal blive det Ny Testaments dygtige Tjenere, ikke Bogstavens, som Udsloaer, men Landens, som gjør levende, ikke Læs-Værkets eller Eegselighedens, men Lysets og Kraftens; derpaa beror det, med eet Ord, om de skal blive dygtige til Troens Bestyrkelse, Udbredelse og Forsvar.

Hvorfra nu de Skrifts-Kloge, i det Hele taget, have været, hvad de skalde, viser Kirke-Historien alt for klart, til at det kan eller maa dølges, og vi have derom ikke mere Vidnesbyrd behov, end den heitroede Kjends-Gjerning, at de i femtenhundrede Aar næsten ganske have overlade

